

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 28/2016
26.01.2016. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић Томић и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Татјаном Миленковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног М.С., због кривичног дела тешке телесне повреде из члана 121. став 1. у вези члана 60. КЗ и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца по службеној дужности окривљеног М.С., адвоката С.С., поднетом против правноснажних решења Вишег суда у Врању К бр.2/13 од 03.11.2015. године и Кв бр.272/15 од 24.11.2015. године, у седници већа одржаној дана 26.01.2016. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца по службеној дужности окривљеног М.С., адвоката С.С., поднет против правноснажних решења Вишег суда у Врању К бр.2/13 од 03.11.2015. године и Кв бр.272/15 од 24.11.2015. године.

Образложење

Решењем Вишег суда у Врању К бр.2/13 од 03.11.2015. године обавезан је осуђени М.С. да оштећеном Б.Ј. на име нужних издатака за ангажовање пуномоћника исплати износ од 306.000,00 динара у року од 15 дана по правноснажности решења под претњом принудног извршења.

Решењем Вишег суда у Врању Кв бр.272/15 од 24.11.2015. године одбијена је жалба браниоца по службеној дужности М.С. адвоката С.С., изјављена на решење Вишег суда у Врању К бр.2/13 од 03.11.2015. године као неоснована.

Против наведених правноснажних решења захтев за заштиту законитости поднео је бранилац по службеној дужности окривљеног М.С., адвокат С.С., због битне повреде одредба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11. и став 2. тач. 2. и 3, члана 440. и члана 441. став 4. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд укине побијана решења укине и предмет врати на поновни поступак Вишем суду у Врању.

Врховни касациони суд је у седници већа размотрио списе предмета са захтевом за заштиту законитости браниоца по службеној дужности окривљеног М.С., адвоката С.С., па је нашао:

Захтев за заштиту законитости је недозвољен.

Одредбом члана 483. став 1. ЗКП прописано је да захтев за заштиту законитости могу поднети Републички јавни тужилац, окривљени и његов бранилац, а одредбом става 3. истог члана прописано је да захтев за заштиту законитости окривљени може поднети искључиво преко браниоца.

Одредбама члана 74. ЗКП одређено је и таксативно набројано девет процесних ситуација у којима окривљени мора имати браниоца и до када. Одредбом члана 76. став 1. ЗКП одређено је да у тим процесним случајевима, ако окривљени не изабере браниоца или без њега остане, браниоца му по службеној дужности за даљи ток поступка, решењем поставља јавни тужилац или председник суда.

Наведеним одредбама, по ставу Врховног касационог суда, тако је јасно предвиђено не само до када окривљени мора имати браниоца уопште, него и браниоца који му је постављен по службеној дужности, а што је у конкретном случају – окривљеног М.С., имајући у виду одредбу члана 74. тачка 2. ЗКП „ако се поступак води због кривичног дела за које је прописана казна затвора од 8 година или тежа казна – од првог саслушања па до правноснажног окончања кривичног поступка“.

Оптужницом Вишег јавног тужилаштва у Врању Кт 112/12 од 08.01.2013. године окривљеном М.С. стављено је на терет извршење кривичног дела из члана 348. став 4. у вези става 1. КЗ (запрећена казна од две до десет година), из члана 348. став 2. у вези става 1. КЗ (запрећена казна од шест месеци до пет година) и из члана 205. став 3. у вези става 1. КЗ (запрећена казна од три до 15 година). Наведена оптужница је у погледу чињеничног описа и правне квалификације измењена 03.04.2015. године, па је окривљеном М.С. уместо кривичног дела из члана 205. став 3. у вези става 1. КЗ стављено на терет кривично дело из члана 121. став 1. у вези члана 60. КЗ (запрећена казна од шест месеци до пет година), па је окривљени и оглашен кривим за кривична дела која су му стављена на терет наведеном прецизираном оптужницом.

Како је у конкретном случају кривични поступак према окривљеном М.С. правноснажно окончан, а захтев за заштиту законитости поднео је бранилац који га је по службеној дужности бранио до правноснажног окончања поступка, који се према окривљеном водио због кривичног дела за које је прописана казна затвора преко 8 година, то овај бранилац (из члана 76. ЗКП) из изнетих разлога, имајући у виду одредбу члана 483. став 3. ЗКП не спада у круг лица која могу поднети захтев за заштиту законитости, па је његов захтев у смислу наведених одредби недозвољен.

Из изнетих разлога Врховни касациони суд је на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2. ЗКП одлучио као у изреци решења.

**Записничар-саветник,
Татјана Миленковић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Драгиша Ђорђевић, с.р.**